

สุทัศน์ สุรเสถียรสถานนท์. 2549. ผลของการพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์โดยประยุกต์ใช้ทักษะชีวิต ของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา อำเภอนองม่วง จังหวัดลพบุรี.

วิทยานิพนธ์ปริญญาสาทรณศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสุขศึกษาและการส่งเสริมสุภาพ

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น. [ISBN 974-626-750-7]

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ : อาจารย์ ดร.รุจิรา คงสงค์, รศ.พรทิพย์ คำพอ, รศ.สำเร้ง จันทรสุวรรณ

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาผลของการพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์โดยประยุกต์ใช้ทักษะชีวิต ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา อำเภอนองม่วง จังหวัดลพบุรี กลุ่มตัวอย่าง 66 คน แบ่งเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มทดลอง และกลุ่มเปรียบเทียบกลุ่มละ 33 คน เวลาในการทดลอง 9 สัปดาห์ กลุ่มทดลองได้รับโปรแกรมการพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์โดยประยุกต์ใช้ทักษะชีวิต และกระบวนการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม ประกอบด้วยการจัดกิจกรรม การเล่นเกม การบรรยาย ประชุมกลุ่ม การระดมสมอง แสดงบทบาทสมมติ และการฝึกทักษะ การเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม การวิเคราะห์ข้อมูลสถิติเชิงพรรณนาด้วยสถิติ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าต่ำสุดและสูงสุด เปรียบเทียบความแตกต่างภายในกลุ่มค่าคะแนนเฉลี่ยด้วยสถิติ Paired Sample t-test และระหว่างกลุ่มด้วยสถิติ Independent Sample t-test และ ค่า 95%CI กำหนดนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิจัย พบว่า หลังการทดลอง กลุ่มทดลอง มีค่าคะแนนเฉลี่ยความฉลาดทางอารมณ์ ด้านความดี ด้านความเก่ง ด้านความสุข และภาพรวม สูงกว่าก่อนทดลองและสูงกว่ากลุ่มเปรียบเทียบ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ.001 เมื่อพิจารณาในส่วนรายละเอียดพบว่าการเปลี่ยนแปลงในความสามารถในการควบคุมอารมณ์และความต้องการของตนเอง สูงกว่าก่อนทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และกลุ่มเปรียบเทียบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ความสามารถในการเห็นใจผู้อื่น สูงกว่าก่อนทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่ในกลุ่มเปรียบเทียบไม่แตกต่างกันสถิติ ความสามารถในการรับผิดชอบสูงกว่าก่อนทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่ในกลุ่มเปรียบเทียบไม่แตกต่างกันสถิติ ความสามารถในการรู้จักตนเองและสร้างแรงจูงใจให้ตนเอง สูงกว่าก่อนทดลอง และกลุ่มเปรียบเทียบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ความสามารถในการตัดสินใจและแก้ปัญหาสูงกว่าก่อนทดลอง และกลุ่มเปรียบเทียบ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ .001 ตามลำดับความสามารถในการมีสัมพันธภาพกับผู้อื่นสูงกว่าก่อนทดลอง และกลุ่มเปรียบเทียบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ .05 ตามลำดับ ความภูมิใจในตนเองสูงกว่าก่อนทดลอง และกลุ่มเปรียบเทียบ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05และ .001 ตามลำดับ ความพึงพอใจในชีวิต สูงกว่าก่อนทดลอง และกลุ่มเปรียบเทียบ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ .001 ตามลำดับ ความสุขสงบทางใจ สูงกว่าก่อนทดลอง และกลุ่มเปรียบเทียบ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ .001 ตามลำดับ

Suthat Surasahatsanon. 2006. *The Effects of Emotional Quotient Development by Life-Skill Application Among Mathayomsuksa I Students in Extended Opportunity Educational School, Nong-Muang District, Lopburi Province*. Master of Public Health Thesis in Health Education and Health Promotion, Graduate School, Khon Kaen University. [ISBN 974-626-750-7]

Thesis Advisors: Dr. Rujira Duangsong, Assoc.Prof.Pontip Kompor, Assoc.Prof.Samroeng Chantrasuwan

ABSTRACT

This quasi-research aimed to study the effects of emotional quotient development by Life-Skill application among mathayomsuksa I students in extended opportunity educational school, Nong-Muang District, Lopburi Province. The samples were 66 students and divided into two groups such as experimental group and comparison group and each group were equal 33 students. The period of implementation was 9 weeks. The experimental group was received health education program for emotional quotient development by Life-Skill application and participatory learning. The program comprised of games, lecture, group discussion, brain storming, role play, and practice. Data were collected by questionnaires and data were analyzed by statistical methods were used as follows: descriptive statistical were used such as percentage, mean, standard deviation. Analyzed data for comparative of internal group with Paired t test statistic and analyzed data for comparative between groups with independent t test statistic. Significant setting were p – value $<.05$ and 95% confidence interval.

The results found that the mean score of total emotional quotient comprised of emotion, intelligence, happiness of experimental group was significant statistically higher than before and comparison group at level 0.001. If consider particularity of emotional quotient of experimental group found that the mean score of ability about emotional and need control in experimental group was significant statistically higher than before and comparison group at .001 and .05 respectively. The mean score of ability about empathy in experimental group was significant statistically higher than before at .05 but was not significant statistically in comparison group. The mean score of ability about responsibility was significant statistically higher than before at .05 but was not significant statistically in comparison group. The mean score of ability about self – perception and self - motivation was significant statistically higher than before and comparison group at .01 and .05 respectively. The mean score of ability about decision and problem solving was significant statistically higher than before and comparison group at .05 and .001 respectively. The mean score of ability about relationship was significant statistically higher than before and comparison group at .05 and .001 respectively. The mean score of ability about self – pride was significant statistically higher than before and comparison group at .05 and .001 respectively. The mean score of ability about self – satisfaction was significant statistically higher than before and comparison group at .01 and .001 respectively. The mean score of ability about happiness was significant statistically higher than before and comparison group at .01 and .001 respectively.